

Dosarul nr. 3ra-1333/17

Instanța de fond: Judecătoria Rîșcani, mun. Chișinău – L. Holevițaia,

Instanța de apel: CA Chișinău – I. Cimpoi, A. Danilov, I. Secrieru,

ÎNCHEIERE

29 noiembrie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecători

Svetlana Filincova,
Iurie Bejenaru, Maria Ghervas,

examinând admisibilitatea recursului declarat de către Simion Beglița,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de către Simion Beglița împotriva Inspectoratului de Stat al Muncii cu privire la recunoașterea ilegalității refuzului, obligarea prezentării materialelor pentru cunoștință și încasarea cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din data de 28 martie 2017, prin care s-a respins apelul declarat, s-a menținut hotărârea Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău din data de 26 decembrie 2016,

C O N S T A T Ă :

Simion Beglița la data de 15 aprilie 2016 s-a adresat cu cerere de chemare în judecată în procedura contenciosului administrativ, cu concretizările ulterioare, împotriva Inspectoratului de Stat al Muncii, prin care a solicitat constatarea ca fiind ilegale refuzurile pârâtului nr. 100, 174 din 05 februarie 2016 și nr. 372 din 21 martie 372, obligarea pârâtului de a elibera pentru cunoștință materialele, care au stat la baza examinării petițiilor nr. B-1786/15 din 07 decembrie 2015 și nr. B-37/16 din 15 ianuarie 2016, compensarea cheltuielilor de judecată (f.d. 3-4,50-52).

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat, că la data de 07 decembrie 2015 și ulterior la 15 ianuarie 2016 s-a adresat către Inspectoratul de Stat al Muncii cu plângere privind încălcarea legislației muncii de către SA „Introsco” în perioada anilor 1994-1995.

Prin răspunsul Inspectoratului de Stat al Muncii nr. B-1786/15, B-37/16 din data de 18 ianuarie 2016 i s-a comunicat, că litigiile de muncă apărute între salariat și angajator s-au soluționat de către instanțele de judecată, iar Inspectoratul de Stat al Muncii nu se poate manifesta în calitate de mediator în soluționarea conflictelor de muncă, celelalte probleme abordate în petiție nu țin de competența instituției (f.d. 12).

La data de 25 ianuarie 2016 Simion Beglița s-a adresat cu cerere către Inspectoratul de Stat al Muncii, prin care a solicitat de a face cunoștință cu materialele, care au stat la baza examinării petițiilor depuse la 07 decembrie 2015 și 15 ianuarie 2016.

Prin răspunsul Inspectoratului de Stat al Muncii nr. 100, 174 din 05 februarie 2016 i s-a comunicat că acesta la 23 decembrie 2015 și 13 ianuarie 2016 a primit de la administrația SA „Introsco” extrasele din contul personal privind calcularea și achitarea

salariului pentru perioada de activitate 1994-1995, totodată potrivit Legii nr. 133 din 08 iulie 2011 cu privire la protecția datelor cu caracter personal Inspectoratul de Stat al Muncii este obligat să asigure confidențialitatea acestor date (f.d. 15).

Nefiind de acord cu răspunsul primit, la data de 11 martie 2016 Simion Beglița a depus către Inspectoratul de Stat al Muncii cerere prealabilă, iar prin răspunsul nr. 372 din 21 martie 2016 i s-a comunicat, că o asemenea cerere a fost examinată, iar potrivit prevederilor art. 20 al Legii nr. 190-XIII din 19 aprilie 1994 cu privire la petiționare, petițiile adresate a doua oară, care nu conțin argumente sau informații noi, nu se reexaminează (f.d.18).

În opinia reclamantului, refuzul pârâtului de a-i prezenta spre a face cunoștință cu materialele acumulate de către Inspectoratul de Stat al Muncii în cadrul examinării petițiilor sale este unul ilegal, contravine Legii cu privire la petiționare, ori el ca petiționar consideră că are dreptul de a lua cunoștință cu aceste materiale.

Menționează, că informația solicitată de el de a fi ridicată de la SA „Introsco”, conține doar familia și numele salariaților, care au lucrat împreună cu el și metoda de salarizare, care în opinia acestuia nu constituie date cu caracter personal, iar accesul la informația dată nu ar constitui o violare a vieții private, intime și familiale.

Prin răspunsurile sale Inspectoratul de Stat al Muncii nu a menționat despre ce fel de date cu caracter personal este vorba, pentru a aprecia cât de legal este refuzul de a lua cunoștință cu materialele examinării petițiilor sale.

Prin hotărârea Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău din data de 26 decembrie 2016 s-a respins ca fiind neîntemeiată cererea de chemare în judecată intentată de către Simion Beglița (f.d. 123,126-128).

Curtea de Apel Chișinău prin decizia din data de 28 martie 2017 a respins apelul declarat de Simion Beglița, a menținut hotărârea Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău din data de 26 decembrie 2016 (f.d. 143,144-151).

Nefiind de acord cu decizia instanței de apel, la data de 17 iulie 2017 Simion Beglița a contestat-o cu recurs, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel cu remiterea cauzei la rejudecare în instanța de apel (153-156).

În motivarea recursului recurentul a indicat, că instanța de apel la emiterea deciziei contestate a încălcat normele de drept material și procedural, fiindu-i lezat dreptul la un proces echitabil, care a fost lipsit de posibilitate de a depune apelul motivat. Instanța de apel a examinat cauza prin prisma apelului nemotivat și în lipsa participanților la proces.

În conformitate cu art. 434 alin. 1) CPC recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Materialele cauzei atestă că decizia Curții de Apel Chișinău a fost pronunțată la 28 martie 2017, expediată participanților la proces, prin intermediul oficiului poștal la data de 04 mai 2017 (f.d. 152), confirmare privind recepționarea acesteia la materialele dosarului lipsește.

În aceste circumstanțe recursul depus de către Simion Beglița la data de 17 iulie 2017, se consideră a fi depusă în termen.

Examinând temeiurile de admisibilitate ale recursului în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia, că recursul declarat de către Simion Beglița este inadmisibil din următoarele considerente.

Verificând motivele de casare, invocate în recurs, completul Colegiului atestă, că recurentul indică argumente ce țin de dezacordul cu felul în care instanțele de judecată

au apreciat înscrisurile probatorii și au constatat circumstanțele cauzei. Nu pot fi reținute ca temei de admisibilitate aceste argumente, deoarece țin de reaprecierea probelor, fapt inadmisibil în recurs.

Potrivit regulilor din Secțiunea a 2-a din Capitolul XXXVIII CPC, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Recursul exercitat conform secțiunii a 2 - a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procesual, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Astfel, completul Colegiului constată, că argumentele invocate în recurs nu pot constitui temei de casare a deciziei recurate, or, acesta nu se încadrează în cele expres stabilite la art. 432, al. 2, 3 și 4 CPC.

Potrivit prevederilor art. 432 al.1 CPC părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procesual.

Aliniatele 2 și 3 ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. 4 stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. 3 constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 al. 2, 3 și 4.

Totodată, potrivit jurisprudenței CEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posedă puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri, pe când în recursul declarat de către Simion Beglița asemenea aspecte nu se regăsesc.

În speță, completul Colegiului menționează, că recursul în cauză conține obiecții de fapt și de drept, care deja au fost studiate și verificate de către instanța de apel, primind o apreciere corespunzătoare.

În consecință, nu există aparența unei încălcări a dreptului recurentului la soluționarea tuturor argumentelor cu privire la judecarea cauzei în apel, în modul în care este garantat de art. 6 § 1 al Convenției.

Drept urmare, se reține că argumentele invocate în recurs nu pot constitui temei de admisibilitate a recursului, deoarece nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normei de drept material sau a normei de drept procesual, așa cum formal invocă recurentul și, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Argumentul recurentului precum că instanța de apel a examinat cauza în lipsa sa nu constituie o încălcare a art. 6 CEDO, ori Simion Beglița a fost înștiințat în termen rezonabil despre data, ora și locul ședinței, iar neprezentarea lui în ședință a fost considerată ca fiind neîntemeiată.

În conformitate cu art. 56 alin. 3 CPC participanții la proces sunt obligați să se folosească cu bună-credință de drepturile lor procedurale. În cazul abuzului de aceste drepturi sau al nerespectării obligațiilor procedurale, se aplică sancțiunile prevăzute de legislația procedurală civilă.

Din considerentele menționate instanța de recurs ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către Simion Beglița inadmisibil.

Conform celor expuse, în temeiul art. 270, 431 alin. 1, 433, lit. a), 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

DISPUNE :

Recursul, declarat de către Simion Beglița, se consideră inadmisibil.
Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Svetlana Filincova

judecători

Iurie Bejenaru

Maria Gervas